

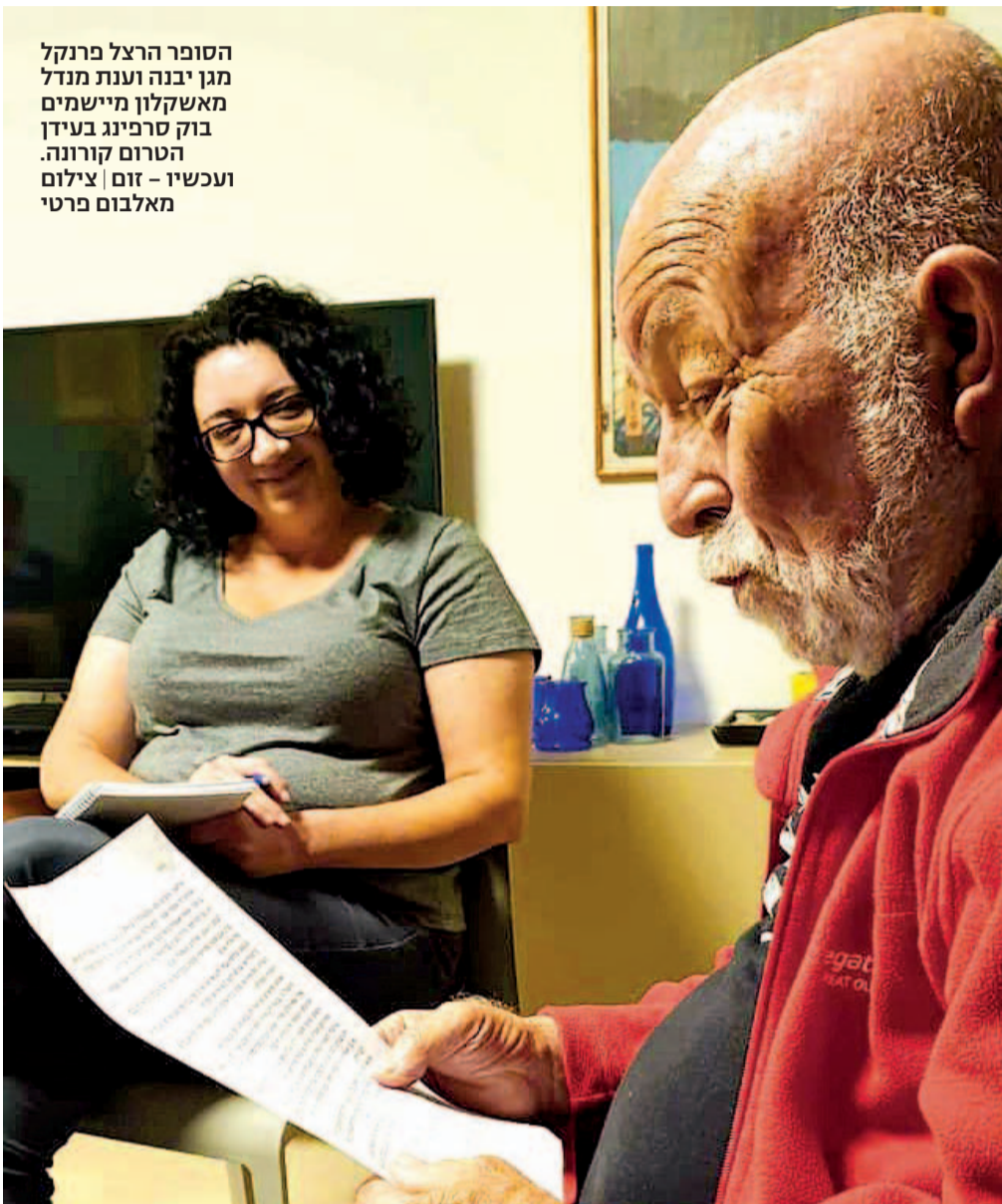

בואו נדבר על זה

מועדון הקריאה "בוק סרפינג אשקלון" מתעדכן ברוח ימי הקורונה ועובר למפגשים דיגיטליים ב"זום" • החוקים: בוחרים נושא וכל אחד מהמשתתפים מביא טקסט רלוונטי - ספר, שיר, פוסט מפיסבוק או פרסומת מהעיתון, העיקר שיעורר דיון • קריאת כיוון

הסופר הרצל פרנקל מגן יבנה וענת מנדל מאשקלון מיישמים בוק סרפינג בעידן הטרור קורונה. ועכשיו - זום | צילום מאלבום פרטי

* אחת הפעילויות הכי חברתיות שידענו פעם, בעידן הטרור קורונה, היה ה"בוק סרפינג" - יוזמה בינלאומית שהפגישה זרים וחברים שהתקבצו יחדיו כדי לרונ בנושא מסוים דרך טקסטים ספרותיים ואחרים. המפגש הראשון המוכר במחוזותינו התקיים בתל אביב ביוני 2013, ביוזמתו של מנהל "בוק סרפינג ישראל", רוז ספקטור, שחלם על מפגש ספונטני ותקשורת בין זרים דרך טקסטים. מאז נפוצו המפגשים למאות בתים מארחים בישראל, ביניהם באשקלון. כל אחד מהמשתתפים נדרש להגיע עם טקסט שקשור לנושא הנבחר - קטע מספר, שיר, ואפילו פרסומת או גרפיטי - ולהקריא אותו בתורו ובכך לייצר שיח בין חברי הקבוצה. "זה סוג של מסיבת הקשבה ושיחה לקבוצה של חובבי טקסטים שאינם מכירים זה את זה", מסבירה ענת מנדל שהביאה את בשורת ה"בוק סרפינג" לאשקלון. לדברי ספקטור, "המטרה היא לרענן, להעשיר ולקרר בני אדם בעלי תרבויות שיח אחרות. כלומר, להפגיש אנשים עם אנשים ועם טקסטים שהם מחוץ למעגל ההיכרות והשיחה השגרתיים שלהם".

אשקלונים מדברים ספרות

מנדל (55), גרושה, אם לשניים וסבתא לשניים, הגיעה לאשקלון לפני שנתיים ומאז אירחה בביתה מספר מפגשי "בוק סרפינג" בהשתתפות תושביים מהאזור. מלבד היותה רכות ועדת מכרזים של קופת חולים מכבי היא גם מאמנת אישית לשינוי והעצמה, מנחת סדנאות כתיבה, פרסמה ספר ילדים ושוקדת קעת על כתיבת ספר שירים ראשון. "המפגשים מוצעים לציבור ללא תשלום ואין מאחוריהם כל אג'נדה פוליטית או דתית", אומרת מנדל. "הכוונה היחיד שמניע את בוק סרפינג הוא מפגש של קבוצת אנשים עם סקרנות ונכונות להקשיב".

או מסתבר שגם בימים טרופים אלה, המחייבים ריחוק חברתי, אפשר לקרר לבבות ולהפגיש חובבי קריאה - באופן דיגיטלי, באמצעות אפליקציות כמו זום שנכנסה לכל תחום בחיינו בשבועות האחרונים. "האמת היא שעשיתי את זה כבר קודם לכן, עם האחיות והחברות שלי, שנמצאות כל אחת במקום אחר בארץ ובעולם", מספרת מנדל. "זה לא היה מפגש 'בוק סרפינג' אלא יותר מועדון ספר, שבו דיברנו על הספר 'ללכת בדרך' של ג'ורג' מויס, אבל זה הראה שבהחלט אפשר לקיים מפגש כזה גם באופן דיגיטלי".

כל אחד יכול להשתתף?

"ברור. צריך רק להירשם מראש. זו דרך נפלאה להכיר אנשים. כשרק הגעתי לאשקלון, כך הכרתי לראשונה אנשים נפלאים שמתגוררים כאן. האמת היא שבהתחלה רוב המשתתפים היו חברים שלי מתל אביב ורק אחד או שניים מאשקלון. בהדרגה זה הפך למפגש של חבר'ה מקומיים. מה שיפה בפלטפורמה הזו, שבניגוד למועדון ספרים שיש בו חברים קבועים ומדברים בכל פעם על ספר אחר, כאן האנשים מתחילים לפגוש ומדברים בכל פעם על נושא אחר".

מה הנושא עליו תדברו במפגש הבא?

"עדיין לא הוחלט. אני בהחלט פתוחה להצעות".

מה הסרף שאת הכי זוכרת?

"כל סרף מיוחד בדרך. הסרף האחרון שעשינו אחרי הבחירות היה מאוד מוצלח. את סופו של יום הבחירות לכנסת ה-22 בחרנו לבלות בסרף בחירות בסג' נון חופשי. החברים התארחו אצלי בבית כמו שקרה ברוב הסרפים. היו שם קטעים מאוד מוצלחים כמו השיר 'הכח החדש' של הלל מיטלפונקט, שנכתב אי שם בשנות ה-80 וכיכב באופרת הרוק 'מאמי' ונרמזה כאילו נשלף היישר מרפי הפייסבוק של הימים האחרונים. בחלקו הראשון, דברי גנות על 'כל הצדדים'

אישה שמתאבדת בטביעה בחוף תל אביב; "שבת" (רחל) שמתאר את הירדן; קטע מ"רובינזון קרוזו" (דניאל דפו) שבו נטרפת ספינתו של הגיבור בים; סיפור קצר שכתב ירון (אחד המשתתפים); ו"הלילה הראשון על הים" של יצחק קומר מתוך "תמול של שום" (ש"י עגנון).

"כל אחד יכול לקרוא כל טקסט שהוא רוצה ואוהב שמתייחס לנושא הנבחר", אומרת מנדל. "ההגבלה היחידה היא שזה יהיה עד 450 מילים. זה לא מחייב להיות מספר - גם פייסבוק, SMS, עיתונים, כל מה שתרצה".

איך נרשמים?

"בפייסבוק צריך ללחוץ על 'הולך'. ימים אחרים לפני האירוע המנחה ייצור רשימה סופית ויזמין את המשתתפים ויסיביר כיצד להיכנס. בפגישות הרגילות שלנו כל אחד מביא כיבוד, אבל לצערי זה לא קורה ב'בוק סרפינג' הדיגיטלי".

איז הקורונה לא עצרה אתכם.

"למרבה השמחה לא. היו מקרים שלא נפגשנו בגלל המצב הביטחוני אבל אני שמחה שנמשיך להפגש, גם אם וירטואלית, למרות הקורונה".

להצטרפות לקבוצה ולמפגשים יש לרשום בפייסבוק: "בוק סרפינג אשקלון". מספר המפגשים הדיגיטליים של הקבוצה האשקלונית מוגבל לחמישה ביום ראשון, 29.3.20, בין 20:00 ל-21:30 יתקיים סרף דיגיטלי בעזרת המסנ'ר בעמוד הפייסבוק של קבוצת "בוק סרפינג אשקלון". הנושא, כיאה לימינו הטרופים, יהיה "בין וירטואליה ליציבות". ■

(ימין, שמאל, דוסיס) ובחלקו השני קריאה למציאת הטוב בכל צד. היום זה נשמע כמו קריאה נואשת לקבלת האחר. הייתה משתתפת שהקריאה וניתחה את הערך 'בחירה' מתוך ויקיפדיה וסיכמה, שלמעשה, כשאנחנו כבולים למוסכמות חברתיות אנחנו לא באמת 'אנשים חופשיים' כפי שהיינו רוצים לחשוב. זה היה פתח לדיון מעניין על החיים בדמוקרטיה מול החיים באנרכיה ועל החופש בכל אחת מהאפשרויות. אני הקראתי מתוך ספרו של אסף ענברי 'הביתה', על ישיבות האסיפה הכללית בקיבוץ של פעם, על הבחירות שנעשות שם, ועל כוחו של הוותק והניסיון אצל המנהיגים".

את המדגם ראינו?

"ברור. עצרנו למספר דקות כדי לצפות בתוצאות המדגם של השעה 22:00 כדי להצטרף למספר דקות למדורת השבט, ולאחר ההפסקה הדרמטית שבה גם אכלנו, צללנו חזרה לטקסטים ולסיפורים".

בוא נדבר על ים

בקבוצת "BookSurfing - Vsurfs" בפייסבוק התקיים השבוע סרף וירטואלי טרנס-אטלנטי בנושאים "ים", בהנחיית רמי נוידורפר. בין הקטעים שנבחרו על ידי המשתתפים שהגיעו מרחבי הארץ (וגם מחוצה לה) היה הקטע הנחרד מהספר "החברה הגאונה" (אלנה פרנסה) שבו מנסות הילדות לילה ולנו ללכת לחוף הים המרוחק משכונת המגורים שלהן בנאפולי; השיר "מלח בורד בים" (נתן אלתרמן), שהוא בעצם עיבוד של שיר עם אמריקני על